

# Rozważania: Środa Popielcowa

Rozważanie na Środę Popielcową. Proponowane tematy to: Wielki Post to czas nawrócenia; modlitwa, jałmużna i post; nieustanny powrót do domu Ojca.

- Wielki Post to czas nawrócenia;
- Modlitwa, jałmużna i post;
- Nieustanny powrót do domu Ojca.

.....

"PANIE, TY WSZYSTKIM OKAZUJESZ  
MIŁOSIERNIE i żadnego ze swych

stworzeń nie masz w nienawiści. Nie zważasz na grzechy ludzi, aby mogli się nawrócić, przebaczasz im, bo Ty jesteś Panem, Bogiem naszym"<sup>1</sup>. Te słowa z księgi Mądrości, które wybrzmiewają na początku Mszy Świętej, zapowiedzią wejścia w okres Wielkiego Postu.

Podczas celebracji liturgicznej podchodzimy do kapłana i pochylamy głowę, aby posypał ją popiołem. Przypomnimy sobie zaproszenie Jezusa: "Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię"; albo ostrzeżenie inspirowane księgą Rodzaju: "Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz". To wyrazisty gest, który każe nam się zastanowić, jak kruche jest nasze życie. Jednak w tym obrzędzie możemy również odnaleźć troskę Boga, który nas szuka. Św. Josemaría komentował: "Liturgia Wielkiego Postu przybiera czasem ton tragiczny, będący konsekwencją

rozważania tego, co oznacza dla człowieka oddalenie się od Boga. Jednak ta konkluzja - to nie ostatnie słowo. Ostatnie słowo należy do Boga, a jest to słowo Jego zbawczej i miłosiernej miłości, a więc słowo naszego synostwa Bożego" 2.

Są takie momenty w naszym życiu, kiedy zauważamy naszą kruchość: problemy w rodzinie lub w pracy, problemy zdrowotne, niespodziewane wydarzenia; przede wszystkim, kiedy doświadczamy grzechu w sobie. Wszystko to może sprawić, że uznamy, iż jesteśmy "prochem i popiołem". Wiara chrześcijańska daje nam jednak przekonanie, że miłosierdzie Boże jest większe. Pośród wszystkich naszych codziennych ograniczeń i trudności zawsze możemy śpiewać z Psalmem: "Ziemia jest pełna Jego miłosierdzia" (Ps 33, 5). Cierpliwość Boga jest tak wielka, że właśnie wtedy, gdy się od Niego odwracamy,

sprawia, że pojawia się w nas tęsknota za Jego miłością. Wielki Post to dobry czas, by ta tęsknota przerodziła się w nawrócenie, w powrót do domu Ojca, by na nowo doświadczyć Jego troski.

---

CHOCIAŻ żyjemy otoczeni miłosierdziem Pana, możemy czasem zapomnieć o tym fakcie. Jezus w Ewangelii przypomina nam jednak, że Bóg nieustannie na nas patrzy. Kiedy tłumaczy nam, jak dawać jałmużnę, jak się modlić, jak pościć, Pan nalega, że nie warto robić tego po to, by inni nas widzieli; wtedy zaniedbujemy Pana i nasze dobre uczynki idą w niepamięć. Bóg jednakże widzi "w ukryciu" (Mt 6,4), wsłuchuje się we wnętrze naszego serca. Okres Wielkiego Postu jest dobrym czasem, aby przestać być nastawionym na zewnątrz, a wręcz

przeciwnie, aby pielęgnować swój wymiar wewnętrzny zdolny do przyjęcia rzeczywistości w nowy, bardziej nadprzyrodzony sposób.

«Dojrzewamy duchowo przez nawrócenie do Boga, a nawrócenie odbywa się przez modlitwę, a także przez post i jałmużnę, właściwie rozumiane. To nie są tylko okazjonalne "praktyki", ale stałe postawy, które nadają trwałą formę naszemu nawróceniu do Boga.

Wielki Post, jako okres liturgiczny, trwa tylko czterdzieści dni w roku: z drugiej strony cały czas powinniśmy zwracać się do Boga; oznacza to, że konieczne jest ciągle nawracanie się. Post musi pozostawić mocny i niezatarty ślad w naszym życiu»<sup>3</sup>.

Droga modlitwy, jałmużny i postu, odpowiadająca naszej osobistej sytuacji, sprawi, że będziemy w tych dniach patrzeć ku niebu. «Gdy poświęcamy więcej czasu na

modlitwę, pozwalamy naszemu sercu odkryć ukryte kłamstwa, którymi zwodzimy samych siebie, by ostatecznie szukać pociechy w Bogu (...). Praktykowanie jałmużny uwalnia nas od chciwości i pomaga nam odkryć, że drugi człowiek jest moim bratem – to, co mam, nie jest nigdy tylko moje (...). Post nas przebudza, powoduje, że stajemy się bardziej wrażliwi na Boga i na bliźniego, budzi na nowo wolę posłuszeństwa Bogu, który jako jedyny zaspokaja nasz głód»<sup>4</sup>.

---

«SPÓJRZMY NA SYNA  
MARNOTRAWNEGO i zrozumiejmy,  
że i dla nas nadszedł czas powrotu do  
Ojca. Podobnie jak ów syn, także i my  
zapomnieliśmy zapach domu,  
roztrwoniliśmy cenne dobra na  
drobnostki, i zostaliśmy z pustymi  
rękami i niezadowolonym sercem.

Upadliśmy: jesteśmy dziećmi, które ciągle upadają, jesteśmy jak małe dzieci, które próbują chodzić, ale upadają na ziemię i muszą być za każdym razem podnoszone przez tatusia»<sup>5</sup>.

Uznanie, że miłosierdzie Pana wypełnia ziemię, że jest On Ojcem, który nieustannie na nas czeka, nie prowadzi nas do bierności. Wręcz przeciwnie, ta miłość uruchamia naszą chęć szukania dróg powrotu do Boga. A jedną z głównych dróg jest sakrament pojednania: «To przebaczenie Ojca zawsze stawia nas z powrotem na nogi: Boże przebaczenie, spowiedź, jest pierwszym krokiem naszej drogi powrotnej»<sup>6</sup>. Tam spotykamy ojcowskie oblicze Boga, który nas podnosi i kocha jak swoje dzieci.

"Życie ludzkie jest w pewnym sensie ciągłym powracaniem do domu naszego Ojca - mówił św. Josemaria.

Powracaniem poprzez skruchę, poprzez owo nawrócenie serca, które zakłada pragnienie przemiany, mocną decyzję poprawy życia i które w związku z tym przejawia się w uczynkach ofiary i oddania"7. W tegorocznym Wielkim Poście, który jest drogą powrotu i zbliżenia się do domu Ojca, wyczuwamy obecność Maryi Świętej, która nam towarzyszy. Możemy złożyć w Jej ręce nasze pragnienie wewnętrznego nawrócenia, by móc przeżywać Mękę Jej Syna.

1 Antyfona na wejście, Msza Święta w Środę Popielcową.

2 Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, 66.

3 Św. Jan Paweł II, *Audiencja*, 14-III-1979.

4 Franciszek, *Kazanie*, 6-II-2018.

5 Tenże, *Homilia*, 17-II-2021.

6 Tamże.

7 Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, 64.

---

pdf | dokument generowany  
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/meditation/rozwazania-sroda-popielcowa/> (21-03-2026)